

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat i jo'n diria del EMPORDA per a ferne la llibertat en una sola paraula.

Preus de subscripció:
Figueres 1 pta. trimestre.
Fora 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.
Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.
atrasat 20

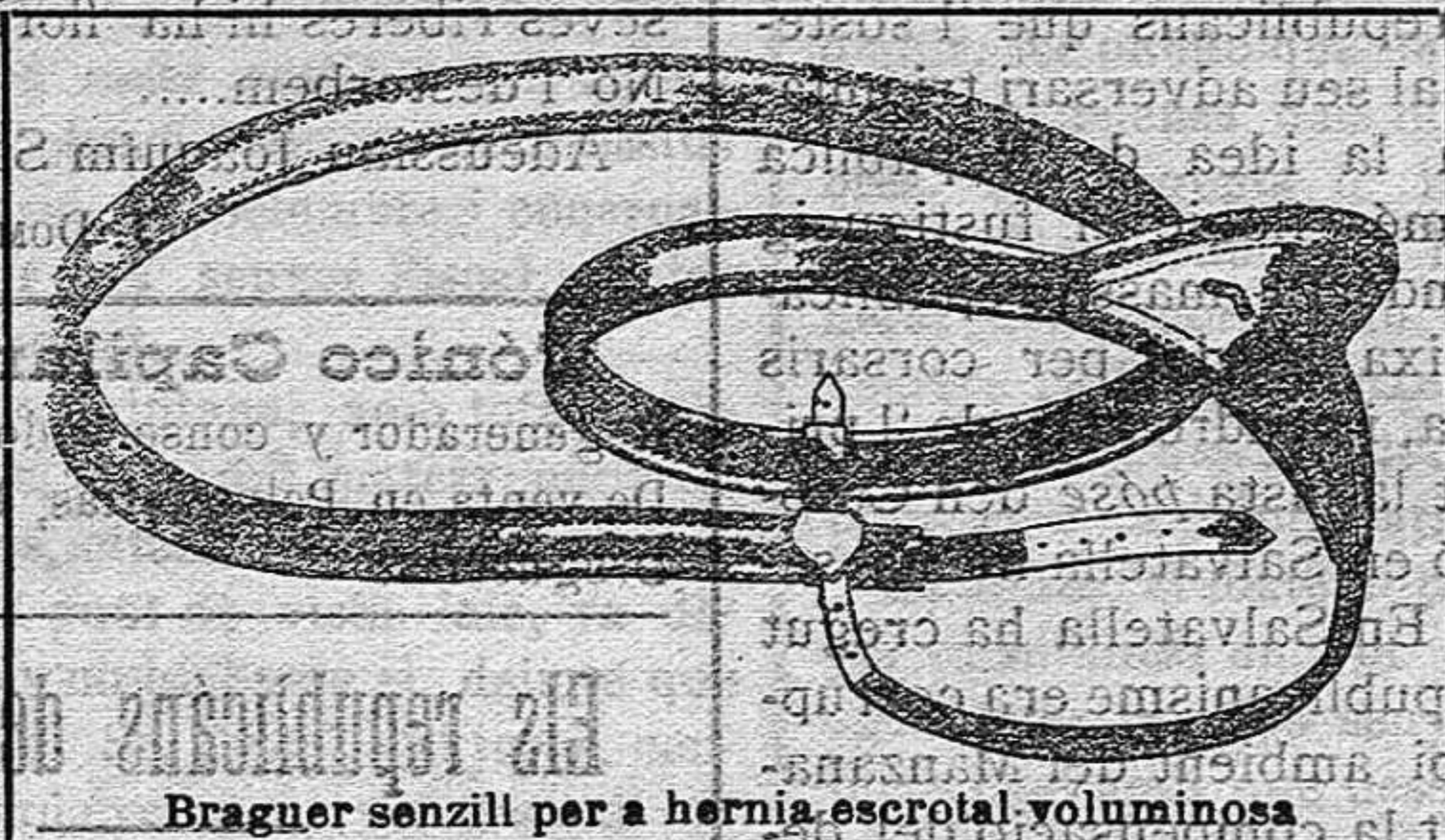
Any VI

Figueres 10 de Juny de 1916.

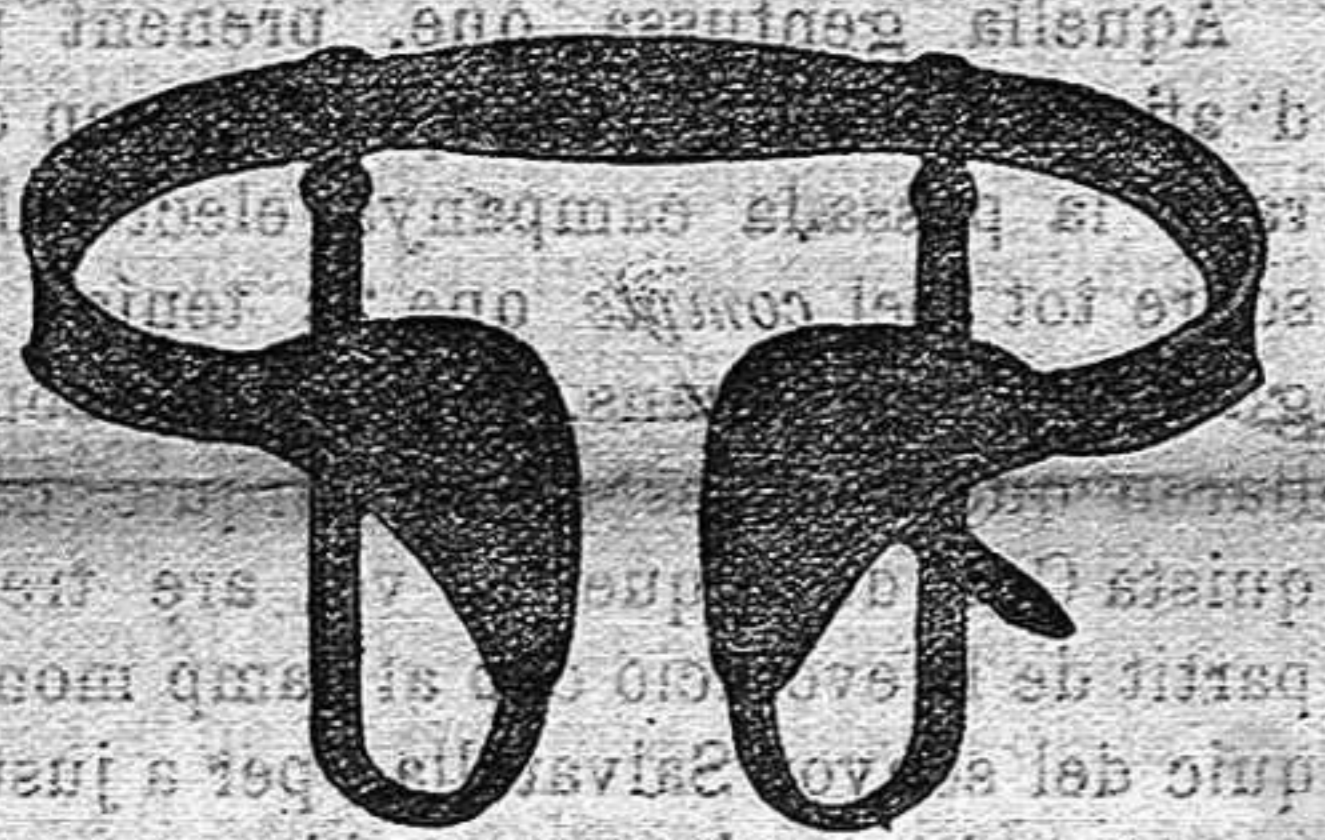
Núm. 276.

MODERNA FARMACIA CUSÍ.—Figueres.

SECCIÓ D'ORTOPEDIA.—BRAGUERS

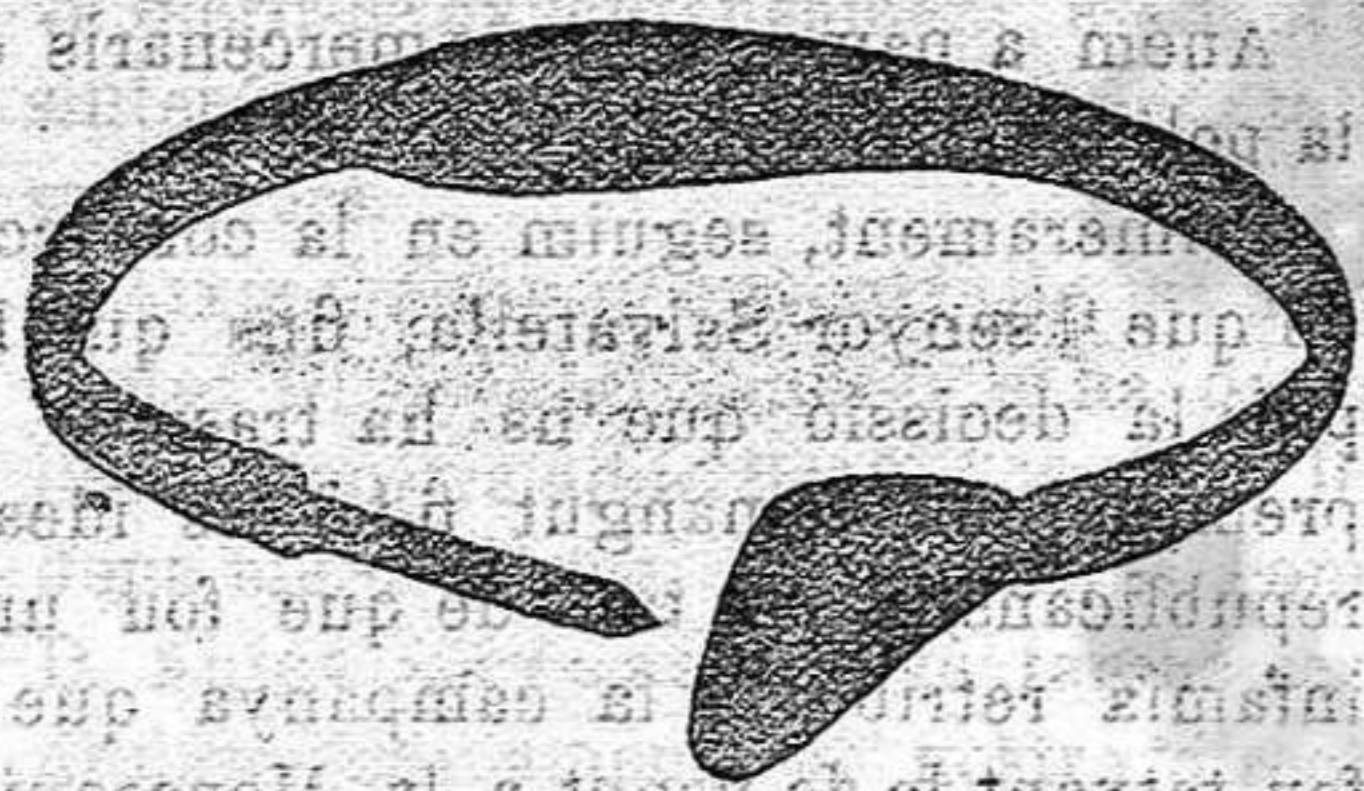
Braguer senzill per a hernia escrotal voluminosa

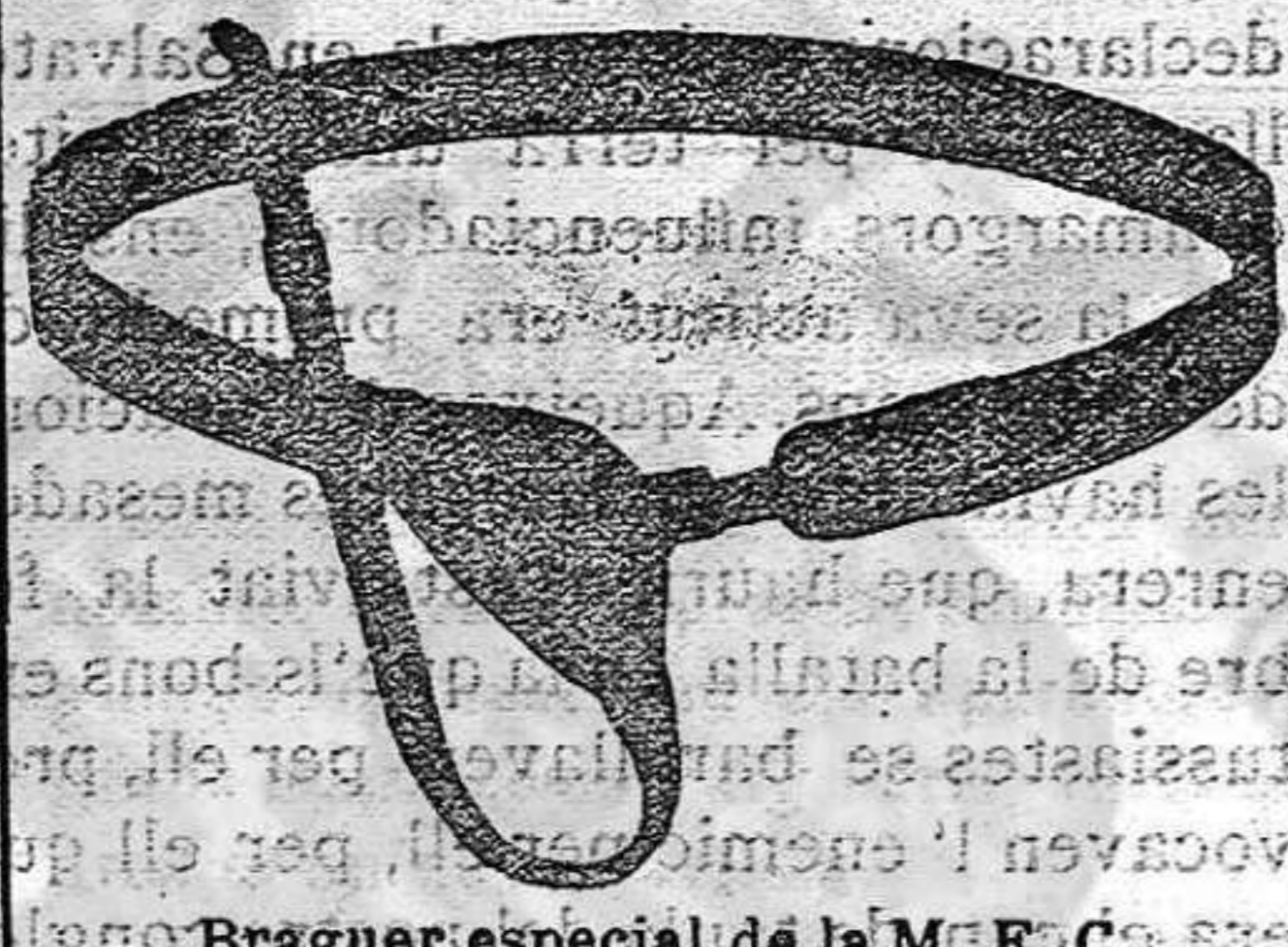
Braguer doble per a hernia escrotal

Braguer umbilical per adulte

Braguer especial de la M. F. C. Model d'acer

Braguer especial de la M. F. C. Model de goma elástica

Demaneis el catàleg general d'ortopedia, qu'és facilitat gratuïtament.

Som allí ont èrem

A la curta entrevista entre el senyor Salvatella i el Rei, en el «Tiro de Pichón», relatada per la premsa no hi varem donar gran importància. Podia molt bé ésser una casualitat, i una natural obligació, filla de la bona criança, aquella presentació.

Darrerament, i amb la natural sorpresa, hem llegit unes declaracions fetes per el senyor Salvatella a un reporter madrileny, de les que s'en dedueix que el nostre amic i ex-diputat per aquest Districte, abandona el camp republicà, i no s' defuig de col·laborar en els Governos de la Monarquia.

Esperavem, i l' haguérem requerida, lo que podríem dir-ne confirmació oficial; pero l' article que, amb la firma del senyor Salvatella, publica el periòdic madrileny *La Semana*, en son nombre corresponent al dia 3 del corrent, i que a continuació del pre-

sent s'inserta, corrobora d' una manera absoluta les afirmacions que tants comentaris han produït.

Com que no ns' dolen prendes, aném a dir, amb la nostra habitual franquesa, lo que n' pensém de la evolució del senyor Salvatella, i a aprofitar la ocasió per a refermar les nostres conviccions de tota la vida.

Estimém massa a l' amic Salvatella per a que poguém empleiar envers éll paraules que puguin molestar-lo. Creíem que s' ha equivocat; que l' resplendor de l' estel monàrquic l' ha enlluernat, com a l' Alvarez, com a n' en Junoy, com a n' en Rius i Rius, fent-li creure en la possibilitat de liberalitzar el Règim, i que al Règim s' en va, amb la ilusió de poguer fer obra més positiva que la que feria mantenint uns ideals, de quina utopia diu haverse convençut.

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

La casa que ofereix els articles mes nous i mes bons, a preus mes baratos.

- PANYERIA
- CORBATERIA
- GAMISERIA
- GENRES DE PUNT
- BISUTERIA
- MOCADURIA
- VELLUTS
- DRILS

SASTRERIA A MIDA

- FORRERIA
- GUANTS
- ELASTICS
- LLIGUES
- CARTERES
- BOQUILLES
- PERFUMERIA
- BANYADORS
- ETC. ETC.

GRAN BAZAR DE ROBA FETA

per a Homes, Joves i Nens

PREU FIXE

De d'home que, no deixant complir a sa muller la voluntat de fer-lo héreu universal, va renunciar a una millonada, no hi ha dret a creure que l' egoisme hagi pogut servir de gufa en el canvi de ruta emprés.

Sotragades d' aquelles que deixen record inesborrable, que ns' trasbalsen de cap a peus, l' haurán segurament influenciat de pessimisme fins a fer-li veure impossible i xorca la professió d' uns ideals que l' Poble no vol o no sab comprendre.

Podser haurá estat el resultat de la darrera lluita electoral la gota que ha provocat el vessament del got. Veure s' vençut, després de representar-lo sense un defalliment, sense una defecció, en quatre legislatures, en un districte netament republicà, per la traició de gent republicana que va escollir el dring dels durs d' una neula en forma de cacic monàrquic, es una cosa molt grossa i que produeix, verament, ben amargues reflexions.

Per altra part, fa temps que a Figueres, a Catalunya, arreu d' Espa-

nya, se sent un afebliment de l' ideal republicà.

Les darreres eleccions ne son una bona mostra. Encare que les matemàtiques ens diguin que no hi ha gran diferència entre l' nombre de diputats qu' enguany constitueixen la minoria republicana i el dels que la constitueixen en els bons temps de l' entusiasme per la República, és innegable que s' ha reculat molt. A Madrid, a Barcelona, a Valencia, al Vendrell, a Lleida, a Figueres, els republicans hem sigut vençuts. Districtes que semblaven ben republicans han sigut conquerits per gent monàrquica, i allí on els republicans han guanyat, ha sigut mes per tradició que per entusiasme. No representa un gran moviment d' opinió el triomf a Balaguer, ni a La Bisbal, ni a Girona, ni a Tortosa.....

I es que la opinió apenas existeix i l' ideal va mimvant a passes de gegant.

La Monarquia exerceix envers les esquerres una política d' atracció que l' hi resta energies. Que l' Govern esclavitzessin als ciutadans, que

regatejessin les llibertats, que perseguissin i dificultessin la propaganda radical, i tornaria l'activitat i desapareixeria aquest atutament que avui s'observa. La Monarquía, amagant curiosament les punxes de la seva corona, fa perdre a alguns homes la repugnància que per ella senten i, poc a poc, els encamina cap a l'abdicació de la seva fe republicana.

Vol dir tot això que trobem justificat lo que ha fet o està disposat a fer el senyor Salvatella? De cap manera.

Nosaltres també l'sentim a voltes un fàstic gros; també l'hem sentit un trontoll de la nostra fe en el govern del poble per al poble, al veure que'l Poble arreu està a mercé d'un punyat mes o menys groç de monedes; però la reacció s'ha imposat, i, mes republicans que mai, hem tornat a la brega, disposats, en la mida de nostres forces, a complir la tasca de fer al Poble conscient i digne, per a que no siguin possibles les baixeses que 'ns havien desencoratjat.

Per què no dir-ho, que volem abandonar-ho tot a la xusma que's va vendre a la calderilla den Cusi i retirar-nos a una ideal torre d'ivori, ben lluny de les onades pudentes de la política dels nostres temps?

Pro aquest pensament va durar lo que l'enterboliment produït per la convicció de la vergonya consumada. Un cop asserenats, varem afermar-nos en el deure de continuar la obra començada. ¿Que no hi ha republicans? Hem de procurar anar-ne fent, injectant-los-hi un llevat de consciència, que 'ls fassi inassequibles a les males arts de qualque cacic poc escrupulós.

Aquesta vegada, i es la primera, en Salvatella i EMPORDA FEDERAL no coincideixen. Respectem la seva decisió, pro ella ens obliga a abandonar-lo. Es amb sentiment que ho fem.

Ell era una de les nostres mes cares afeccions; pro l'amor al Ideal es per d'amunt de tot. Hem procurat honorar el seu nom; ens hem esforçat en fer-lo conèixer i estimar per els empordanesos, com a un dels mes eminents del republicanisme. Ara que 'ns deixa, el despedim sense renúncia, i assegurant-li sempre de l'altra banda de riu, una franca i sincera amistat.

LA REDACCIÓ.

«Deber de sinceridad»

No pude presumir que merecería la atención pública mi presentación al Rey. Aseguro que fué casual. Acudí a la fiesta en donde tuvo lugar, sin sospechar que mi presencia en ella me proporcionaría aquel honor. Debo añadir que no lo hubiera rehuido si lo hubiese previsto.

Mientras fui diputado republicano respeté el juicio que merecía a mis correligionarios la sola aproximación de sus representantes a la realéza. Lo respeté sin compartirlo, porque siempre estimé bien diferentes los actos que en mi ocasiones puede imponer a un hombre educado la cortesía de aquellos otros que implican asistencia y consejo a la encarnación de un régimen contra el cual se lucha; servicio, a mi entender, de muy difícil prestación. Pero el que sabe que esos prejuicios de los partidos populares son hijos generalmente de un sentimiento puro los toma en cuenta, y hace con ello lo que debe si pidió y logró que quienes de tal modo sienten le elevaran a las cumbres de la vida pública. Hoy, sin aquella re-

presentación y libre de todo compromiso de partido, me creo autorizado para decidir por mi propio criterio mi conducta individual.

Nada más sabría decir a propósito de mi saludo al Rey. Tampoco deseo discutir los comentarios que ha merecido. Sólo me mueven a gratitud para cuantos todavía se acuerdan de mí. Pero quiero aprovechar la ocasión que me ofrece la amable invitación de *La Semana*, para explicar mi apartamiento de la política, anterior a aquel acto, notificado a mis amigos de Figueras el mismo día de mi derrota electoral. Poco interesante será la explicación; lo reconozco; pero a mí me parece que al darla voy a cumplir mi último deber de hombre público.

Será inevitable que algunos atribuyan mi resolución tan sólo al despecho producido por la derrota y mis explicaciones al afán de encubrirlo. Casi me estará bien empleado, porque quizá yo no debí pretender de nuevo una representación parlamentaria republicana, aunque bien pudiera justificar mi pretensión el afecto entrañable y la compenetración de criterio que me ligaban a una gran parte de mis electores. Con todo, quien quiera juzgarme serenamente hallará en mi actuación los antecedentes necesarios para estimar que no acomodo una doctrina a las circunstancias, sino que sujeto mi conducta a una convicción sincera.

Pertenecer a una colectividad política no teniendo fe en la eficacia de su acción es difícil. Permanecer en ella dignamente sabiendo que el propio pensamiento y la propia obra más la perjudican que le rinden utilidad, es imposible. Este es mi caso. Yo no juzgo la obra de los demás, que quizá acierten. Me juzgo a mí mismo, y me siento incapaz de fingir que comparto sus esperanzas. Y no voy a quedarme entre ellos para desalentarles con mi pesimismo.

Expuse en el Parlamento hace dos años las causas que a mi juicio habían impedido al republicanismo dar una finalidad política realizable, comprendida y amada por el pueblo español, a las aspiraciones sentimentales de una gran parte del mismo. No creo que de entonces acá se haya colocado en mejores condiciones para lograrlo.

En cambio—y esto me decide todavía con mayor fuerza al apartamiento—temo que el proceso mundial le exponga a significar una desventaja para nuestro país en su relación con los demás pueblos. Emito con lealtad una opinión. Ni pretendo que con ella va el acierto, ni mucho menos entiendo atacar a quien no la comparte; pero no debo ocultarla. Preveo que al restablecerse la paz en Europa y comenzar la reconstitución económica de los pueblos beligerantes, que será comenzar otra guerra en la cual no cabrán neutralidades, la nación que todavía tenga problema constituyente y por él no llegue a la mayor coordinación posible de todas sus fuerzas entrará con una personalidad muy débil, casi nula, en la nueva vida internacional. Lo que ocurrirá es que la sociedad española, si se da cuenta de ello, no soportará el estéril sacrificio. Bien pronto dará por resuelto el problema constituyente. No será extraño ver a muchos republicanos de hoy acusando a sus directores de haberles hecho perder el tiempo.

JOAQUÍN SALVATELLA.

SE VENEN, les cases núm. 5 de la Pujada al Garrigal i núm. 6 de la Plaça del Canigó.—Informes a can Canet.

L' idili en el Manzanares

Hi han rius que son simbòlics. Hi han rius que tenen l'aigua empremtada del color d'una època, d'una epopeia, d'un succés frèvol que exalta la frevolitat fins a les altures pe-

rennals de la historia. Aixís l'Arno tràgic de Florencia, aixís el Marne de la França heròica, aixís el Rubicó de la Roma dels triunvirs. Espanya te el Manzanares galant, el riu que enmirallava el flirtejar del «pobre» Godoy—ajudem a Miquel dels Sants Oliver en la reivindicació d'una ombra principesca—amb Maria Lluïsa, i ont n'extreia el colorit per a la seva paleta aquell pintor bruixot qui fou D. Francisco de Goya. Pero avui el Manzanares ha devingut el riu de les galanteries polítiques i en ell hi ha anegat la seva espiritualitat republicana D. Joaquín Salvatella i Gibert.

El Manzanares te aspectes de Rubicó, i per passar-lo ara n'hi ha prou amb el cavall negre d'una derrota electoral en un districte ont, precisament en Pi i Margall era vensut tres voltes, i una en Vallés i Ribot, sense que perxó defallissin les llurs conviccions ideològiques.

En Salvatella no ha sabut perdre. En Salvatella no ha tingut la serenitat del perdre i, en l'amargor d'un fracàs que per les circumstancies en que va tenir lloc mes honra li duia an ell i als republicans que l'sostenien que no al seu adversari triomfador, fustiga la idea de Republica quant era més lògic el fustigueig d'aquella indocta massa republicana que's deixa desviar per corsaris de la política, i pendre des de l'primer moment la justa *pose* den Corominas. Però en Salvatella no ha sabut perdre. En Salvatella ha cregut que tot el republicanisme era corrupte i en el tebi ambient del Manzanares ha cercat la compensació del desengany en el discreteig cortesà. Aquell noi cama-llarg aristòcrata ha apuntat i ha tocat un colomí i el cor den Salvatella.

La gran premsa ha escampat a les àures públiques unes declaracions. Unes declaracions que semblen un *Dies irae* funerari dirigit al republicanisme empordanés. Unes declaracions en les quals en Salvatella, tirant per terra unes sospites d'amargors influenciadores, ens diu que la seva actitud era premeditada de molt temps. Aqueixes declaracions les havia d'haver fetes tres mesades enrera, que haurien estalviat la fèbre de la batalla en la que'ls bons entusiastes se barallaven per ell, provocaven l'enemic per ell, per ell que era el cap de taula del nostre conglomerat polític, per ell que si era estimat per lo que val, més era reverenciad per lo que representava; i haurien estalviat, també, aquella nit de la derrota en la que 'ls vells federals predicaven conseqüència mentre aquell probat republicà, amb les llàgrimes als ulls, entrava al Centre d'Unió Federal a dur-hi la consternació dels adictes de la comarca. Sí. En Salvatella ha estat insincer al retardar fins a la pèrdua de l'acta aqueixes declaracions. I això, per més que requi, no se li pot perdonar mai. I son els republicans que l' votaren els que no perdonen ara, entenguí's bé, no aquells apòstates d'ahir que per no enlairar a un republicà titllat, sense fonament aleshores, d'apostasía, aixecaven com un maniquí polític a un monàrquic cacic de sempre. Que, en aquest plet, nosaltres podem demanar la paraula avui i no els Iscariots de la vigília.

Mes ja está fet. En Salvatella desde les ribes del Manzanares ha adoptat la nova actitud. Però el partit republicà nacionalista del Empordà també te adoptada la seva i de fa

anys: es allí ont era, que 'ls seus components saben prou bé que d'una idea, quat s'arrapa al cor, n'hi há per tota la vida. En Salvatella, per lo vist, no ho ha entés així i ha dit que era lliure la seva personalitat. I. l'ástima que no ho hagués estat abans de proclamar-se la seva candidatura. L'ástima de que 'l partit federal empordanés li hagi fet perdre onze anys retardant-li l'idili en el Manzanares, aquest riu intrigant ont l'ambient madrilenyista llíma les asprors catalanes dels nostres homes intel·ligents i flexibles.

La victoria que ha fugit del Empordà l'ha copçada aquest funàmbul qui es en Romanones. Les brúixes dinàstiques son les Celestines dels nostres polítcs. Les brúixes dinàstiques han xiulat a l'orella den Salvatella la tonada que feu claudicar a Macbeth:

—Tu serás....

I, com Macbeth mata un regent, el nostre ilustre ex-diputat mata la idea republicana en el fons de la seva ànima, tant cándida sempre. El Manzanares te aspectes de Rubicó. En les seves riberes hi ha florit un idili.... No l' destorbem....

Adeussiau Joaquín Salvatella!...

J. DOMINGO PUJOL.

Tónico Capilar ELFA.

Regenerador y conservador del cabello. De venta en Peluquerías, Perfumerías y Droguerías.

Els republicans del «duru»

Aquella gentussa que, prenent peu d'afirmacions indignes que's feren durant la passada campanya electoral, i sobre tot pel compte que 'ls tenia, diguent-se republicans, votaren o aconsellaren que's votés al monàrquic caciquista Cusi de Miquelet, vol are treure partit de la evolució cap al camp monàrquic del senyor Salvatella, per a justificar-se de la conducta seguida quan les eleccions.

Aném a pams, senyors mercenaris de la política.

Primerament, seguim en la convicció de que 'l senyor Salvatella, fins que ha prés la decisió que 'ns ha trasmés la premsa, ha romangut fidel als ideals republicans, i, per tant de que fou una infamia retribuïda la campanya que's feu taltant-lo de venut a la Monarquía. Pro, fins suposant que aixís no fos, no tindria tampoc justificació la conducta dels que, diguent-se republicans, varen votar al monàrquic-cacic-negociant de la Comarca.

Si no trobaven prou republicà al senyor Salvatella, la seva obligació, obrant com a persones decents, era abstenir-se o votar a qualque *salta marges* amb etiqueta republicana.

¿Que això darrer haguera sigut menys productiu?

Conformes!

Y consti que no defensém la virada del senyor Salvatella, encare que una amistat ferma ens privi de censurar-la amb la acritut que's mereix....

Pro entre la franquesa del que claudica a la llum del dia, i la hipocresia dels que, en la «Caixa», es venen reservadament les seves conviccions per un plat de llettes, no duptariem mai, si en el cas de triar ens trobessim.

K. MELL.

SE ARRENDA amb bones condicions l'establiment de menjar i veurer del Pont del Princep a tocar la carretera de Corsá Informes a la mateixa casa.

IODENOL MARTIN

Perfecte substitut de l'oli de fetge de bacallà.—Reconstituent de gust agradable i excel·lents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

Les doctrines de Paleus ALS TRIBUNALS

Fallo d'absolució. En la primavera de l'any passat, per el fiscal municipal de Figueres foren denunciats als tribunals uns articles de Paleus en els que aquest feia exposició de les seves doctrines paganes tant celebrades pel nostre públic cansat de catolicisme.

Dels dos articles denunciats, l'un fou exclòs de procediment judicial per la mateixa Sala de l'Audiència de Girona i l'altre va anar al judici per jurats. Dimecres passat va celebrar-se en l'esmentada Audiència la vista per jurats contra el nostre amic Baró.

En aquesta vista s'hi estrenava un nou fiscal el qui va emplear tota la seva eloqüència, que no es poca, per a convèncer al jurat de que l'article de Paleus, havia d'esser castigat per aquell edicte penal, obra dels homes progressius de la revolució de setembre i encarnació, en el dir del senyor Fiscal, de les idees de llibertat.

El senyor Quintana, amb tota mena d'arguments, tant del mateix punt de vista religiós, citant escrits, hordodoxes, com des del punt de vista laic, va demostrar que no hi havia el delicte que hi trobava el Sr. Fiscal.

En nom d'aquest i en el propi remerciem al Sr. Quintana el qui durant el procés s'ha passat més cuidado de la causa que el propi processat Sr. Baró.

CALSAT.—La casa que el ven mes barato. MARTÍ CANADELL, Perelada, 30

COMUNICATS

Des de Port-Bou

A los lectores de EL DEFENSOR. A petición de queridos amigos y correligionarios, que han entendido que la aparición de El Defensor, podía significar desunión o discrepancias con EMPORDA FEDERAL, puesto que ambos sustentan y defienden el mismo credo político e intereses del distrito.

razones expuestas, es digno de la mayor consideración y apoyo. Gracias a todos, y cuenten con la incondicional y modesta ayuda de LA REDACCIÓN DE «EL DEFENSOR»

Junta de Protecció a la Infancia i Repressió de la Mendicitat.

En atenció a que, per desconeixement de les disposicions legals referents a la gestió encomenada a aquestes benèfiques Juntes de protecció a n'els pobres, que tants beneficis reporten i tan alabades son en tots els pobles en que funcionen, algunes persones i dos periódics locals han manifestat dubtes sobre el caracter legal amb que dos vocals d'aquesta Junta fiscalisaven la taquilla de una Sala d'espectacles d'aquesta Ciutat.

PERE SUTRÁ Y BOSCH.—Pintor. Ha traslladat el seu domicili al carrer de Cervantes, n.º 23.

NOTES D'ART Com s'anuncià en el nostre darrer nombre, durant la present setmana estigueren exposats en els aparadors dels grans magatzems Puig Paris, varis quadros d'un novell artista. Malgrat no tenir Figueres cap d'aquelles institucions o qualitats naturals que solen constituir la llevor de les aficions artístiques; malgrat no tenir ni Museu ni Escola d'arts i oficis ni celebrar-se hi mai exposicions de cap mena.

DE LA CIUTAT La caiguda de la «fulla». Una fulla, ara, en aquestos temps no electorals, es cosa extraordinaria. Per això, va ésser molt comentada la que va circular per Figueras, el prop-passat dimars, dirigida «Al Público» firmada per el senyor «Fisela» i tractant del joc que s' ve tolerant, de fa molts anys, en la societat «Sport Figuerense».

Se diu que sota la «Fisela» s'hi amaga el nom d'un novell periodista, afanyós de gloria, i se diu mes encara: se diu que l'mòbil de la campanya son unes quantes rahons (50, cada mes) que sobtadament han deixat de donarse per els banquers del «Sport» al «Fisela» de referencia. Sigui això cert o no ho sigui, no pot negar-se que constitueix un escàndol lo que ve passant amb el joc del «Sport» i que seria just i convenient que s'acabés d'una vegada. Nosaltres, que mai hem cobrat un céntim per a fer o suspendre campanyes, i que si no parlem del joc es perquè no tenim gaire confiança en el resultat de la nostra intenció, no podem restar muts davant els crims d'un perjudicat, per a que no s' cregui que tenim quelcom en el guier. I, prescindint per un moment de l'aspecte d'ilegalitat de la qüestió, es una injusticia que s' donguin al «Sport» facultats que no s' donen a les altres Societats i Cafés. Si tolerancia hagués d'existir, i nosaltres creiem que no, hauria d'esser per a tothom. I si s' vol fer cumplir la llei, el «Sport» no ha d'esser una excepció, encare que persones d'influencia ho vulguin. Si no 'ns entén qui 'ns ha d'entendre, parlarem en el to que calgui.

Ganga: Se ven una bicicleta casi nova en bones condicions. Informes a can Canet.

D'excursió

Avui, en el correu de les 1'45, han marxat en excursió artistica a Manresa i de passeig a Monserrat i Barcelona, els joves orfeonistes de «Germanor Empordanesa». Amb ells hi van, a mes d'un gros nombre de socis protectors, els senyors A. Ventura i R. Ramis, en representació del Ajuntament i del Cassino Menestral respectivament.

Nosaltres, bo i admirant l'ardidesa d'aqueixa joventut que amb la seva constancia porta ben lluny, honorant-lo, el nom de Figueras, no podem menys que desitjar-los-hi un éxit franc i complet.

En el mateix tren, i en direcció a Alella, ha marxat el veterà i gloriós chor de La Erato.

A uns i altres, la concurrencia que omplena l' andeñ, els hi ha tributat una carinyosa despedida.

APRENDIZ.—Necesitan uno en la Drogueria y Perfumeria EL SIGLO. Ganará enseñada.

De la Mancomunitat

En la última reunió de Consell, va acordar-se treure a pública subasta el dia 10 de Juliol, la construcció de les Escoles de Palau Sabardera. Igualment se va aprobar el projecte i publicació de subasta del camí vehinal de Riumors a Figueras. Nosaltres, i amb nosaltres la Comarca, remerciem al incansable Conceller i amic nostre don Martí Inglés pel desvetllament demostrat en l'execució d'aquestes dues millores de capdal interés per aquesta encontrada.

Tómbola de la «Creu Roja» del anyats

Tots aquells que tingan números d'aquesta tómbola que acabin en 29 ó 9 tenen premi. Per a poguer ordenar sigan enviats els objectes a que tenen dret, es prega se serveixin depositar els números premiats a casa de Fills de Joan Lloneh y Pons, Miquel Macau, Mr. Pujol, professor, carrer Ample; amb el seu nom darrera la papeleta per a pendre'n nota. Tots els números que no s' presentin en lo que queda de mes, serán caducats.

SE VENDE.—Gran arca de hierro para caudales. Un juego vidrieras artisticas para portal grande. — Razón, casa Canet.

Sempre els mateixos

El Sr. Pascal, fent veurer que s' interessa per la substitució dels consums i esperant que la majoria dignés que no, per a de la negativa fer-ne un arma—proposa el nomenament d'un regidor que acompanyat del Sr. Cusi, anés a Madrid, i amb el Diputat, treballar l' obtenció de les desgravacions parcials que segons els Srs. Moragas i Pascal ens hauria de fer el govern per haber-se acordat anys enrera la confecció del ja col·lebre pressupost substitutiu. Prò, la majoria, amb l'arcalde al davant, van accedir als desitjos del Sr. Pascal, de qu' es nomenés un regidor qu' anés, a Madrid.

El Sr. Moragas, que fins aquell moment havia callat, va dir que no era necessari pendre aital acort, doncs a can Cusi li havien dit que l' sub-secretari de Hisenda estava estudiant l' assumpte. El Sr. Pascal va estar-hi conforme tot seguit. I doncs que...?

Aquí, lo qu' es pretenia, era embaucar a la pobre gent i poder dir-los-hi: es clar, com que no váren deixar-nos anar a Madrid amb el diputat per a arreglar-ho!

Apa, doncs, a Madrid amb el diputat, i qu' els vostres puguin tenir l' anyorada substitució predicada a canvi dels vots otorgats an el cacic banquer, i a qual compromís, per ara, sols ha fet honor el regidor don Lluís Jorda i Guanter, ja que l' altra regidor cusinista, el Sr. Giralt, va fuger de la crema.

ORQUESTA la UNIÓN ARTÍSTICA de esta Ciudad, bajo la dirección del maestro D. Agustin Cervera. Para contratas al mismo director, calle Pep, 19 y a Jaime Romans, calle de la Rutila.—Figueras.

Casa i jardí per a arrendar, amb electricitat i aigua de propietat, carrer Sol Isern, n.º 1. Informes a can Canet.

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES del 4 al 10 de Juny de 1916.

- NAIXEMENTS Dia 5.—Mercé Padrosa Roca. » 6.—Antonia Martínez Muñoz. » 8.—Laura Filger Delclós. » 8.—Ana Garnés Llauro. » 9.—Francesc Sanllehi Pont.

- MATRIMONIS » 10.—Narcís Viader Calmó, amb Maria Xandri Pujol, solters. » 10.—Ildefons Serrano Portillo, amb Lluïsa Vega Herrero, solters.

- MORTS » 4.—Dolors Ballart Canet, 52 a., s. » 4.—Tresa Cufi Feu, 73 a., c. » 6.—Fructuoso Fernández Fernández, 26 anys, solter. » 8.—Maria de los Dolores Colom Pous, 54 anys, soltera. » 9.—Dolors Ballesta Algam, 53 a., c.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

B. DE B.

COLMADO * CONFITERIA * PASTELERIA

FRANCISCO PIJOAN

Plaza Constitución, 1 y Gerona 2

En este establecimiento, que para mejor poder servir a su escogida clientela, lo ha trasladado en el punto mas céntrico de la ciudad, hallarán toda clase de artículos pertenecientes al ramo a precios económicos.

Esmero en los encargos

Academia especial preparatoria

PARA INGRESO EN EL

Cuerpo de Correos

dirigida por los Oficiales del mismo, D. Francisco Ludevid y D. Ramón Gallego.

INFORMES: En la Administración de Correos de esta Ciudad.

Jabones Alegret

ORUJO, OLIVA Y COCO

los más económicos y los que más limplan

Despacho: Nueva, 4

DROGUERIA

Antonio Gimenez

Artículos para la Fotografía

Periódicos, Libros, Revistas

FRANCISCO CANET

Pujada al Castell, 2, botiga

NOTA. — Pels anuncis d'aquesta pàgina dirigir-se a la mateixa Llibreria Canet.

BANCA Y CAMBIO

J. FERRÁN Y GALTER

(Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre Paris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

Consultorio del Dr. Tutau

Para enfermedades Venéreas y de la Piel

Nuevo horario de Consultas

Días laborables De 11 a 12 mañana Jueves: solo de 10 a 1 mañana
excepto los jueves 4 1/2 a 6 1/2 tarde Festivos 10 a 12 id.

Calle Vilafant, 24, bajos.—FIGUERAS

EL 24

GRAN ALMACEN DE MUEBLES

—DE—

ESTEBAN VILANOVA

24, Calle Ancha, 24.—FIGUERAS

Exposición permanente de toda clase de muebles. SOLIDEZ, ELEGANCIA, BARATURA. Especialidad en muebles de encargo. No comprar sin antes visitar el 24.

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

EL GLOBO

ANTIGUO Y ACREDITADO

BAZAR DE CALZADO

de Vda. e hijos de J. J. Colomer

Calle Nueva, 14.—FIGUERAS

Maria Brugués

MODISTA

Se ofrece para trabajar a domicilio.

Calle Ancha, 13.—Zapatería.—FIGUERAS.

Puertas Acero Ondulado

Sistema

Juan Mas Baga

BARCELONA

Representante: Marcos Oriol.—Carcel, 17.—FIGUERAS.

APIREXINA ELFA

UNICO BACILICIDA
CAPAZ DE VENCER
EN POCOS DIAS, TODA
INFECCION ENDO-DIGESTIVA

DEPÓSITO.
Farmacia J. Cusi.

NOVEDADES PARA SEÑORA

Hijos de J. Matas

FIGUERAS

ACADEMIA PARISIEN

DE

CORTE Y CONFECCIÓN

DIRIGIDA POR

PAQUITA GUSO GARRE

CON TÍTULO DE PROFESORA DE CORTE

EXPEDIDO POR LA ACADEMIA CENTRAL MARTÍ

AUTORIZADA POR EL GOBIERNO DE S. M.

CON REAL PRIVILEGIO

EXCLUSIVO DE INVENCION

La enseñanza de todas las especialidades del ramo profesional de la costura, está repartida en dos categorías, Primera y Segunda Enseñanza, o sea Elemental y Superior.

La Primera Enseñanza abarca la modistería, para las que desean cursar el oficio de modista o para las que desean saber cortar y confeccionar sus trajes y los de su familia.

La Segunda Enseñanza es una ampliación de la Primera, complementada con todas las ramificaciones o especialidades profesionales, que constituyen la carrera completa para las que desean alcanzar mayores conocimientos y deseen conocer a la perfección, todas las modalidades que abarca el arte del corte, en la modistería y demás.

Podrán las alumnas escoger al matricularse en la forma de pago de 100 pesetas la Primera Enseñanza, o bien 10 pesetas cada mes.

Caamaño, 1 principal.—FIGUERAS

Se entregarán los Programas de Enseñanza a quien los solicite.